

העולם: האוריינטציה הישראלית

שטיות מציאותיות. נאמן לא שאל את עצמו, כמוכן, אם הסובייטים מוכנים לשיתוף-פעולה כזה. למעשה, נזרקה ישראל מאתיופיה אחרי פיטפוט מיותר של משה דיין המנוח, אך למשקיפים אין ספק שדין פשוט זירו תהליך בלתי-נמנע. גם העובדה שארצות-הברית עלולה לסגור את הברז, המאפשר לישראל להילחם בערבים, לא נותחה ברצינות עלידי נאמן. הוא כתב שטיות, וכל מי שהתייחס אליו בביטול — צדק!

או מדוע כדאי להעלות עתה את הדברים? היש למישהו ספק שניתוחו של נאמן וההחלטות להשקפה שהינתחה את ממשלת בגין בתימכה באיראן של חומייני, אך ורק שקלט שאיננו אנטישמי זה נלחם בערבים? בן-גוריון אמר פעם שמי שאינו מסוגל לחלום — אינו מציאותי. גם מי שאינו לוקח ברצינות את דבריו הבלתי-רציניים של ח"כ יובל נאמן לוקח בחוסר-מציאות. תיות. הנוסחה היא פשוטה: ככול שהתחזית יותר מטרופת, כך עולה אמינותה.

שנים אחדות כתב נאמן מאמר ארוך ודי משעמם בצהר רון הלאומני מערוב. איש לא שם לב לדברים. אחרי הכל, מאמרים משעממים אינם נדירים במיוחד בצהרון הזה. אלא יש קטע אחרת שנחרת היטב בזיכרון. הוא ביטא השקפת עולם שלמה, שנראתה אז כנחלתו הפרטית של פרו-פסור פוליטי די מסובב, והפכה בינתיים לאידיאולוגיה המתווה את מדיניותה הרישמית של ממשלת ישראל: נאמן כתב מאמר פרו-אתיופיה!

מי שתוהה מה לעסקן ימני קיצוני ולדיקטטורה הפרו-סובייטית הזו, לוקה בחמימות יתירה. נאמן הסביר מפורר שות שאתיופיה נלחמת במורדים מוסלמים, ובמדינה השנייה כת לליגה הערבית — סומאליה. האינטרס הישראלי מצד טלב כאן בבירור עם האינטרס הסובייטי. נוכח האפשרות לחץ אמריקאי לפינוי סיני, חייבת ישראל לשחק גם על הקלף הסובייטי. אבל אין לראות בכך רק שיקול אופורטוניסטי לטווח קצר. קיים קו מנחה ניצחי למדיניות הישראלית, והוא חייב להיות נר לרגלם של קברניטי משרד-החוץ: מה שרע לערבים — טוב ליהודים.

כמובן שנאמן לא המציא את הרעיון הזה. כבגוריון ניסט מובהק הוא פשוט חידד את תורת רבו עד הסוף. טיפוח הדרושים כחידה נפרדת, הסיוע הישראלי לכורדים בעיראק (שהיה מוצדק כשלעצמו), לאיראן של השאה, או אפילו טיפוחו של סעד חדאד, נבעו כולם מאותו מקור. כל ממשלות ישראל סירבו להשלים עם עצם מציאותו באיזור הזה, ניסו מאז ומעולם לטמון את ראשן בחול, סירבו לקבל את העובדה שגורלנו קשור בגורל הערבים, ושסיכויי שרידתנו במרחב — רק בפשרה היסטורית עם הפלסטינים ועם העולם הערבי.

יחודו של יובל נאמן היה בהסקת מסקנה הבלתי-נמנעת הנובעת מניתוח זה, שכמו בכל פאראנויה יש בו הגיון

חוגים אינטלקטואליים נאורים נוטים לעיתים לזלזל בדעותיו הפוליטיות של מנהיג תנועת התחייה, פרופ' יובל נאמן.

הוא איש-מדע מוכשר, אומרים, אבל מבחינה פוליטית הוא מטורף גמור, ד"ר סטריינג'לאב אמיתי. קשה לחלוק על תפיסה כזו. היא מעוגנת היטב במציאות, נשענת על נאומיו, הצהרותיו ומעשיו של ח"כ התחייה, אלא שלפעמים כדאי להזכיר, אפילו לקוראי העולם הזה, שבמדינה מטורפת, שהפכה נורמות של חוסר-אחריות



פרופסור נאמן
מטורף — אבל רציני

בזירה המרחבית והבינלאומית להתנהגות פחות או יותר קבועה, אסור להתעלם מד"ר סטריינג'לאב. כדאי לעקוב אחרי תחזיותיו בתשומת-לב מדוקדקת. הוא פשוט מקדים את הקונסנזוס הלאומי בכמה שנים. מה שנאמן אומר היום, יעשו ממשלות המערך והליכוד (או אולי ממשלת אחדות לאומית?) מחר. מי היה מאמין לפני כמה שנים שמעשה התנקשות נתעב של קבוצת אבו-נידאל, המנודה החלוטין על-ידי אש"ף, יביא לפלישה ולשפך-הדמים הנואל והנפרשע בלבנון? מי היה מאמין לפני שנים אחדות שמטרופים כמו רפול ואריאל שרון יתנו פקודות אסטרטגיות הרות אסון לצה"ל? עולמו של יובל נאמן קורם עור וגידים, הופך למציאות מחרידה, שאחריתה מי ישרונה.

הדברים האלה תקפים גם בכל הנוגע לפעילותה של ישראל בזירה העולמית. "מה שרע לערבים — טוב ליהודים." לפני

ארגוניה:

עיתונאים בכלא

אחד מספחיה המרגיזים של מילחמת פוקלנד הוא הטיפול הארגוני בעיתונאים בריטים.

בעוד אורחים ארגוניים נהנים מחופש-תנועה מלא בבריטניה (שחקן טוטנהאם, ריקארדו ויליה, אף וכה לתשואות מרבבות צופים לונדונים בוומבלי, חרף העובדה שלא נטל חלק בגמר הגביע האנגלי בכדורגל), עצורים שלושה עיתונאים בריטיים באושואיה, דרום ארגנטינה, מזה שמונה שבועות.

כל השלושה הם עיתונאים בכירים וידועי-שם, הכותבים עבור שבועוני-יוקרה בלונדון. העצורים הם סיימון וינצ'סטר מסאנדיי טיימס, איאן מאטר וטוני פרייס מהעיתון המתחרה, אובזרב.

"המרגלים" בלונדון קמה ועדה בינלאומית הי פועלת לשיחרורם, בראשותו של גארט פינצ'גראלד, ראש-ממשלת אירלנד לשעבר. מכיוון שאירלנד הי קאתולית שומרת על ניטראליות קפדנית בסיכסוך פוקלנד, מוסיפה נוכחותו של האירי הנכבד יוקרה ואמינות לוועדה.

עורכי העיתונים הבריטיים פנו לכל עיתונאי העיר לם למחות לפני שגרירות ארגנטינה על מעצרים של השלושה, שהאשמו ב"ריגול", למרות המוניטין שלהם ככתבי-חוץ מנוסים. פנייה כזו הגיעה גם לעולם לטון העורכים אף ביקשו מעמתים ברחבי העולם לכתוב לעיתונאים הכלואים ולהביע הודות.

הכתובת:

Simon Winchester, Ian Mather, Tony Prime,
c/o Peter Wilsher, Foreign Editor,
The Sunday Times,
200, Grays Inn Rd. London, WC1
England.

המיכתבים ישלחו הלאה, לארגנטינה.

בריטניה: פושע

מילחמה ארגוני

בכלא

אחד מפושעי-המילחמה הידועים בארגנטינה, הקצין אלפרדו אסטיו, ידוע גם בכינוי המלאך הבלונדי, כלא כשבוי-מילחמה בעיר האנגלית צ'יצ'יסטר.

שיטות גסטאפו. אסטיו ידוע לשימצה בארצו כאחראי ישיר להיעלםם ולרציחתם של מאות מתנגדי המישטר, בכללם יהודים רבים. הוא התפרסם באהדתו הרבה לנאצים, ובהפעלת שיטות עינויים בנוסח גסטאפו.

בריטניה הודיעה לממשלות צרפת ושוודיה שהיא תאפשר להן לחקור את "המלאך". השוודים והצרפתים משוכנעים שאסטיו אשם באורח אישי בהיעלמות שתי נזירות ונערה בת 16, אורחיות ארצות אירופיות אלה.



פנימי מטורף משלו: גם המדיניות הגלובאלית של ישראל חייבת להיות עיקבית ולשרת את המטרה הזו.

ההנחיה האופראטיבית של נאמן היתה ברורה. יש לסייע בנשק ואף בהדרכה צבאית לאתיופים, אין להירתע משיתוף-פעולה עם הסובייטים.



שיטת זאיר מוכוונת
ריח מצויין לפסח יהודי

קוננו הבלגית לשעבר פתרה עבור הישראלים את הסוגייה המעסיקה את המדינה מאז 1948: מי הוא יהודי? אמריקאי או אירופי הגוטל חלק בשיחודו של מוכוונת.

מי הוא יהודי?

שליח הצהרון ידיעות אחרונות בקינזאסה, בירת ידידתנו העיקרית באפריקה, נאלץ להתייצב מול עובדי-דוח-החיים.

כסף, הרבה כסף. אדווין איתן הוא עיתונאי מנוסה, והיטיב להבין את משימתו בזאיר. חידוש הי יחסים הדיפלומטיים עם המדינה הענקית היה מאורע ראוי לציון מיוחד. אין ספק שעורכי הצהרון ביקשו להרים על נס את בעלת-הברית החדשה-הישנה של ישראל. איתן פשוט נכשל בניסיונו למצוא נקודת זכות כלשהי בזאיר, שהיא מתחרה רצינית על תואר המדינה הכי מושחתת בעולם.

צריך לציין את יושרו הרב של איתן. השחיתות, מישטר הבאקשיש, הביובז והיעדר היחס לזכויות האדם היכו אותו בתדהמה. איתן גם טרח לחשוף את המוטיבאציה האמיתית של הנשיא, מובוטו ססה סקו. מובוטו הצנזן (וזכרים את קודמו, ילד טיפוחיה של גולדה, אידי אמין?), אינו אלא גנב ומושחת. כמי עט כמו הקיסר המודח של הרפובליקה המרכז-אפריקאית, בוקאסה. הוא מחפש כסף, הרבה כסף, הן לכיסו האישי, והן לצורך חיפוי בעל העובדה שהמיליונים הרבים שקיבל מארצות-הברית, ממערב אירופה ואפילו מיפאן כסיוע-חוץ, ירדו לטמיון. מעניין לציין שלא רק קציבה הדל של ממשלת ישראל מקמק את תשומת ליבו הנלהבת של מובוטו. הנשיא נתן עינו בכסף היהודי. הוא מאמין בכל ליבו שבידי מנחם בגין המפתח לאוצרות-עתק של יהודי המערב. לפרוישרא-ליות שלו יש גם נופך אנטישמי ברור. יתכן שדווקא